

صنعت‌گردشگری:

باید چشم‌هارا بازکرد، باید واقعیت‌هارا دید.

رویکرد به دوران سازندگی اقتصادی، تا کنون بر صنعت توریسم به عنوان یک صنعت عمده تکیه داشته است، چنانکه از سال ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۵ با حرکتی چشم‌گیر در این صنعت در آن سرزمین بخورد داریم. به نحوی که شمار جهانگردان بازدیدکننده از چین که در سال ۱۹۸۰ برابر ۲/۵۰۰ نفر بود، در سال ۱۹۹۵ به ۴۶/۳۸۶/۵۰۰ نفر با درآمدی برابر ۸/۷۳۳ میلیارد دلار افزایش یافت. چین در همین سال موفق شد برای اجرای ۱۲۱ طرح هتل‌سازی با سرمایه‌گذاری خارجی، قراردادهایی به مبلغ ۹۵۳/۷۷۰/۰۰۰ دلار بینند.^(۱)

عده جهانگردان بازدیدکننده از یونان در سال ۱۹۹۴ برابر ۱۱/۲۳۱/۰۰۰ نفر گزارش شده و آنچه که در همین سال به عنوان جهانگرد وارد به ایران آورده شده، فقط ۳۶۰/۶۵۸ نفر بوده است.^(۲) (بخش قابل توجهی از این رقم را کسانی تشکیل می‌دهند که به مفهوم واقع کلمه جهانگرد نبوده‌اند و درآمدی نصیب کشور نکرده‌اند). منظور از ذکر چند رقم بالا بدان جهت بود تا اهمیت اقتصادی این صنعت را باید آورده شده باشیم و نشان بدیم که در یک برنامه‌ریزی هوشمندانه و واقع‌بینانه چگونه باید جایگاهی عمده برای این

باری، وقتی صحبت از برگزاری همایش می‌کنم، قصدم آنست تا نشستی محدود ولی برپار از صاحب‌نظران تشکیل شود و با شناخت، و در عین حال جرأت درباره اهمیت موضوع به گفت و شنود بپردازند و راه کارهای لازم را برگزینند و مشمولان اجرایی برآنها گردند نهند. نه آنکه برای سفر چند روزه به اصفهان یا شیراز یا کیش جماعتی چمدانها را بینندند و برای خالی نبودن عربیشه نوشته‌ای را تنظیم و برای سینه‌نار روندگان حرفه‌ای بخوانند و دین خود را به دعوت‌کنندگان بپردازنند.

صنعت توریزم بتابر آخرین برآوردهای سازمان جهانی جهانگردی به مرز ۱۰٪ از سهم تولید ناخالص جهان رسیده است. در سال ۱۹۹۵ به گزارش همین سازمان بیش از ۵۶۱ میلیون نفر در دنیا به جهانگردی پرداخته‌اند و درآمد ارزی آن برابر ۳۸۱ میلیارد دلار بوده است. عده جهانگردان اسپانیا از مرز ۶۰ میلیون می‌گذرد و فرانسه در سال ۱۹۹۴ معادل ۲۵ میلیارد دلار از صنعت جهانگردی درآمد داشته است.

کشور بهناور چین بعد از پشت سر گذاردن دوران قدر اقتصادی و شرایط بد دوران مانو و

نوشته دکتر پرویز روچاوند

سخن درباره صنعت بسیار مهم جهانگردی و رشد شتابناک آن در جهان و بر شمردن نارسانی‌های وحشتناک این صنعت در ایران امروز، مطلبی نیست که در یک نوشته چند صفحه‌ای بتوان بدان پرداخت، بلکه نیاز به بحث‌های کارشناسانه‌ای دارد که باید در یک همایش واقعی، و نه تشریفاتی، بدان پرداخت. در سالهای اخیر گاه به گاه از برگزاری سمینارهای مربوط به جهانگردی و ایرانگردی خبرهایی در برخی روزنامه‌ها انتشار یافته است که بخش عمده آنها را سخنان افرادی تشکیل می‌دهد که کمترین آشنائی با ابعاد این صنعت مهم و ویژگی‌های بنیادین آن ندارند. در بیشتر این گفته‌ها به جای آنکه با واقعیت‌های این صنعت و رشد روز افزون آن و چگونگی ساماندهی این پدیده در ایران بخورودی آگاهانه بشود، سخنرانان کوشیده‌اند تا به اهمیت امر سفر و توجه متابع دینی به پدیده سفر بپردازنند. گوئی آنکه همه مردم جهان درها را بروی خود بسته‌اند و در خانه‌ها زانوی غم در بغل گرفته‌اند و این آقایان برآند تا با بر شمردن جنبه‌های مثبت سیر و سفر، مردم را بخود آورند و ادار

تلخه ک غرب هتل وست

تهران - شهرک غرب - خیابان فرجیت فرهنگ - پلاک ۱۰۰ - آپارتمان ۱۰۰

تلفن: ۰۲۶۳۳۳۳۳۳۳ - ۰۲۶۳۳۳۳۳۳۴

خود را به سوی این جریان بیند و یا آنکه شرایط دلخواه خود را به گونه تام و تمام بر همه مردم جهان تحمیل کند. ما هر یک روزی که دیرتر خود را آماده حضور فعال در پنهان این صنعت کنیم، با ضررها بیشتری مواجه خواهیم شد و اقتصادمان لطمہ بیشتری خواهد خورد. ما به شهادت آمار و ارقام بیش از ۲۲ سال زمان بیش رو نداریم تا منابعی را جانشین نفت

وسیله‌ای به دست داد تا ایرانگردان رانیز در سفر به شهرهای مختلف و انجام استراحت‌های چند روزه از نظر روانی زیر فشار قرار دهنده.

با پایان گرفتن چند و فشار شدید اقتصادی، تصویر چنین بود که تلاشی در خور در کار بازاری اساسی تأسیسات جهانگردی و تنظیم برنامه‌های کلان در این باره به عمل خواهد آمد، باشد که با فعال شدن این صنعت،

صنعت در برنامه‌ریزی‌های اقتصادی کلان کشور در نظر گرفت و بدان اولویت بخشد. به شهادت آنچه که در پی دوران بعد از انقلاب با آن برخورد داشته‌ایم، تاکنون هیچ کار جدی و برنامه‌ریزی اساسی در این زمینه انجام نشده است. این مشکل نه به آن دلیل است که این صنعت نیز مانند دیگر زمینه‌ها بدلیل ضعف برنامه‌ریزی و مدیریت مورد بی‌تجهی قرار گرفته است که افزون بر آن به دلیل نگرش خاصی که نسبت به این پدیده وجود داشته، خود خواسته بدان نپرداخته‌اند. این همان مطلبی است که می‌کوشیم در این نوشته بدان پیردازیم.

تخریب زیر ساخت‌ها...

از دوران بعد از انقلاب و به ویژه بعد از دولت موقت گروهی از کارگزاران حکومت در برابر پدیده جهانگردی و بتدریج ایرانگردی به موضوع گیری پرداختند و در عمل با این صنعت و پدیده فرهنگی- اجتماعی روز جهان به گونه یک «ضد ارزش» برخورد کردند. در جریان تختین روزهای آشفته انقلاب، بیش از هر جائی واحدهای وابسته به جهانگردی آسیب دیدند و به اشغال درآمدند. در بیشتر شهرها تنها مهمناسرای شهر که نقش مهم در زندگی اجتماعی- فرهنگی شهرها داشتند به تسخیر کمیته‌ها درآمدند و در شهرهای بزرگتر هتل‌ها بوسیله گروههای دانشجویی و غیره اشغال شدند و بسیاری از هتل‌ها بوسیله نهادهای چون بنیاد مستضعفان مصادره شدند و به ادامه کار بخش خدمات به نسبت ورزیده آنها پایان داده شد و کسانی که با الفبای جهانگردی و پذیرانی و سیر و سفر آشنا نداشتند بر کار هتل‌ها و آذانها و اردکاههای جهانگردی مسلط شدند. بسیاری از واحدهای مجهر پذیرایی که با سرمایه زیاد از کیسه ملت پدید آمده بود مورد غارت قرار گرفتند که از آن جمله می‌توان به مجموعه‌های جزیره کیش اشاره داشت. آری این سرآغاز سیاست ویرانگری بود که بر صنعت جهانگردی و ایرانگردی ایران حکم گشت. به نظر گروهی از کارگزاران جدید، واژه جهانگردی و ایرانگردی برای بود با فساد و پلیدی و عیاشی، از اینرو با تمامی توان به تخریب زیر ساخت‌های

جهانگردی پرداختند و در برخی هتل‌ها حتی توالت‌های فرنگی را به ایرانی تبدیل کردند! چند ویرانگر هشت ساله بیاری دهنده این جریان فکری بود و در عمل موجبات توقف فعالیت‌های جهانگردی را فراهم آورد و

تخت‌جمشید یکی از هزاران اثر تاریخی ایران است که می‌تواند در خدمت جلب جهانگردان قرار گیرد...

صادراتی خود بسازیم، زیرا که به اعتباری در سال ۱۳۹۸ میزان تولید ما فقط باسخگوی نیازهای داخلی خواهد بود و نه صادرات. در میان منابع جانشین اگر آگاهانه برخورد کنیم صنعت جهانگردی با توجه به شرایط ویژه ایران حرف اول را می‌تواند بزند و اقتصاد این سرزمین را شکوفا بسازد. برای حرکت در جهت سامان دهی سیاست‌های مربوط به توسعه صنعت جهانگردی در ایران، ایجاد می‌کند تا چشم‌ها را باز کنیم واقعیت‌ها را بینیم و بدون وحشت از جو سازی‌های معمول این هفده ساله، با قاطعیت برنامه‌ریزی کنیم و به عمل پیردازیم.

در گام نخست باید به روشی با موضوع برخورد کرد و دانست که پدیده جهانگردی در بهترین شرایط و با سخت‌ترین شیوه‌های کنترلی، برخی جنبه‌های منفی خود را داشته و خواهد داشت. ولی این بدان معنی نیست که اگر

بخش‌های فقر زده کشور رونق نسیبی پدیدار گردد. ولی در عمل چنین نگشت و تا به امروز هنوز روزنه امیدی، چنانکه باید، به چشم نمی‌خورد. هنوز با آنکه چندین سال از مصوبه مجلس دائز بر تخلیه هتل‌ها و مهمناسراها از سوی ارگانهای صاحب قدرت می‌گذرد، جائی تخلیه نشده و در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار نگرفته است. هنوز نگرش آغاز انقلاب ادامه دارد با این تفاوت که در آن آغاز جمعی بدان باور داشتند و امروز جماعتی بدلیل نگرشاهی جناحی و سودجوشی پا بر آن تکیه می‌کنند.

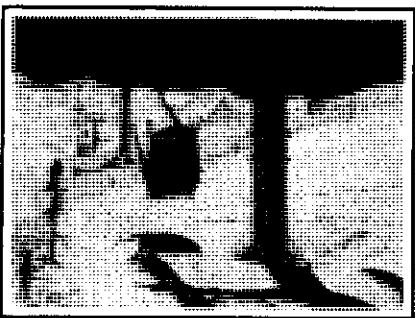
در دنیای امروز چنانکه در بالا بدان اشاره رفت، صنعت جهانگردی می‌رود که حرف اول را در زمینه فعالیت‌های اقتصادی و درآمدهای ارزی بزند. بنا بر این بسان بسیاری دیگر از زمینه‌ها هیچ کشور و سرزمینی نمی‌تواند درهای

باستانی و تاریخی، موزه‌ها و مناظر طبیعی و دیدنیهای مردم‌شناسی آنست و بس. آنها در برای پولی که هزینه می‌کنند، گذشته از آشناشی با تاریخ و فرهنگ و آثار جشمگیر این سرزمین، از ملت صاحب فرهنگ ما انتظار دارند که رفتاری در خور و حساب شده و منطبق با معیارهای پذیرفته شده جهانی با یک جهانگرد بشود و بی‌جهت آنها را در جوّ فشار قرار ندهند.

خطرهای از قبل از انقلاب

بی‌مناسبی نمی‌دانم خطرهای را در پیوند با ضایعه‌پذیر بودن جهانگردان در اینجا بیان بدارم. در سالهای دهه چهل بس از بازگشت از اروبا شرایطی پیش آمد که توانستم «مرکز خدمات جهانگردی ایران» را پایه‌گذاری کنم. کوشش من و همکارانم در آن مرکز بر این بود تا برای پاسخگوئی به صنعت جهانگردی نوبای ایران، نیروی انسانی کارآمدی را تربیت کنیم، از این‌رو با برنامه‌ریزی‌های منکی بر شناخت امکانات و نیازها، در تهران و شهرهای چون: اصفهان- شیراز- تبریز- مشهد- ساری- بالسر کلاسهای مختلفی تشکیل دادیم که در آنها از پیشخدمت گرفته تا اطاقدار، مسئول پذیرش، حسابدار هتل، مدیر مهمانسرا، مدیر هتل و بالاخره راهنمایی منطقه‌ای و سراسری و کارشناس جهانگردی تربیت می‌شدند و افراد شاغل در این رشته‌های نیز آموزش داده می‌شدند. بعثت درباره فعالیت‌های گسترده آن مرکز و تأثیر آن در بهبود و گسترش این صنعت در آن سالها و بعد از آن نیاز به گفتاری مفصل و جداگانه دارد. فقط لازم می‌دانم اشاره کنم که عمدۀ دست اندکاران کوشش و صبوری که طی سالهای بعد از انقلاب با وجود همه برخوردهای نایه هنجار، پایمردی نشان دادند و هنوز در این

حضور پیدا کنند، ولی چرا باید بخود حق بدھیم که جمعی از زنان اروپائی، ژاپنی و یا هر جای دیگر دنیا را که با گروه (تور) به بازدید از سرزمین ما می‌بردازند و اداره سازیم چادر سر

ایران علاوه بر جاذبه‌های فرهنگی و تاریخی، دارای جاذبه‌های طبیعی و ورزشی متعددی هم هست که می‌تواند خارجیان دوستدار طبیعت و ورزش را به کشورمان جلب کند

کنند. آیا می‌خواهیم زنان سالم‌مند مسیحی را به اسلام هدایت کنیم یا آنکه از اسیر گشتن مردان ایرانی به خم زلان فلفل نمکی پیره زنان ژاپنی جلوگیری نمائیم؟ ما به چه دلیل باید برای نوع خوردن و نوشیدن آنها تعیین تکلیف کنیم. چرا نباید برای گذراندن دو سه شبی که در هتل بسر می‌برند، برنامه‌های مناسب موسیقی، نمایش و دیگر سرگرمی‌های سالم هنری را فراهم آوریم. آری مسئله اینست که باید بدانیم که اکثریت عظیم جهانگردان، مردمانی فاقد نیستند و نیت اساسی آنها از سفر به سرزمین کهن‌سالی چون ایران بیش از هر چیز آشناشی با فرهنگ و هنر این سرزمین و دیدار از آثار

سرزمینی حتی بتواند درهایش را بسوی بیرون بینند، می‌تواند از آن آسیب‌ها برکار بماند.

بررسی‌های علمی انجام شده درباره پدیده جهانگردی نشان داده است که فقط یکی از سیزده گونه انگیزه‌های جهانگردی بر جنبه‌های فساد‌آمیز استوار است. به عبارت دیگر اکثریت نزدیک به اتفاق جهانگردان به نیت عیاشی و رفتار غیراخلاقی به سرزمین‌های دیگر سفر نمی‌کنند. امروز در چهارگوشه جهان جزیره‌ها و شهرهای بندری و غیربندری بسیاری وجود دارد که تمامی شرایط و امکانات لازم برای لهو و لعب در آنها فراهم است. کدام دیوانه‌ایست که جزایر کارائیب، هاوائی، جزایر مالدیو، پاریس، لندن، هامبورک، تایلند، استانبول، بیروت و بسیاری دیگر از شهرها را بگذارد و به نیت عیاشی راهی شهرهای ایران بشود. آخر شما چرا با واقعیت‌ها قهر می‌کنید و از سوی دیگر به شخصیت مردم با شرف و با اخلاق خود توهین روا می‌دارید که اگر پای جهانگرد باین سرزمین باز بشود با خودش فساد خواهد آورد و همه را آلوه خواهد کرد؟

فرهنگ ملی ما به شهادت نوشه‌های تاریخی و سفرنامه‌ها، از چنان توانی برخوردار بوده است که در کمتر نوشته‌ای شاهد آنیم که به فساد چشم‌گیر در این سرزمین اشاره شده باشد. در برخورد آگاهانه با پدیده جهانگردی باید به این نکته مهم توجه داشت که همانطور که ما انتظار داریم تا جهانگردان به اصول اخلاقی و رفتاری معقول ما حرمت بگذارند و به آنجه که با باور رایج جامعه ما مباینت دارد دست نیازند، ما نیز باید پذیریم که حق نداریم در تمامی زمینه‌ها الگوهای خودمان را به آنها تحمیل کنیم. ما اجازه نمی‌دهیم که زنهای آنها با بدنهای نیمه عریان و لباسهای آنچنانی در کوی و بزرگ

اصفهان یکی از زیباترین شهرهای جهان است

باور نمی‌کنید؟ به شما ثابت خواهیم کرد ایکی از آژانس‌های مسافرتی و ایرانگردی شهر خود ترتیب مسافت خود و خانواده محترمان را به اصفهان بدهید. آژانس مستوفی پرستیز اصفهان از لحظه ورود در خدمت شما خواهد بود و زیبائی‌های شهر را بیدریغ توسط اینترنت این‌شهر را به شما نشان خواهد داد تا ثابت شوی:

اصفهان یکی از زیباترین شهرهای دنیاست

اصفهان: خیابان سعادت آباد - (آزادگان) شماره ۷۰ - تلفن: ۶۱۶۱۵۷ - ۶۱۶۱۰۵ - ۰۳۱ - فاکس: ۶۱۵۶۴۸ - ۰۳۱

راه گام بر می دارند، شاگردان آن دوره ها بوده اند.
برای سامان دهی کار این کلاسها مجبور
بودم که دست کم هر پانزده روز یکبار به یکی از
این شهرها بروم و گذشته از سر کشی به نحوه
انجام برنامه ها با انجام سخنرانی در زمینه های

پایان پذالیم که نیست اساس اکثریت جهانگردان از سفر به ایران آشنائی را فرهنگ و هنر این سرزمین و دلیل آثار باستانی، طبیعت و... است.

بیهوده مندی از منافع سرشوار آن هستیم و
می خواهیم تا عقب افتادگی های فراوان را با
گامهای بلند و مطمئن جبران کنیم، باید باورمن
باشد که پدیده جهانگردی منطق خودش را
دارد؛ فردی که از جیبش بول خرج می کند و
می خواهد به سیر و سفر بپردازد، به کسی اجازه
نخواهد داد تا آزادیهای معقول و متعارف او را
محدود بسازد. اکثریت عظیم جهانگردان به
خوبی مرز میان ولنگاری و برخورداری از
آزادیهای معقول و موجه را می شناسند و
نیازی به آن نیست تا بسان بجهه های
مهدکوک بر آنها مراقب و مأمور گمارد.
اگر قرار شد روزی صنعت مهم جهانگردی
در این کشور جدی گرفته شود، خواهم کوشید تا
آگاهی ها و تجربه های را که اندوخته ام در اختیار
قرار دهم. این صنعت از جنан ظرفات ها و
ریزه کاریهای برخوردار است که باید بر آنها
آگاه بود و با نکره سنجی بکار بست.

زیرنویس:
۱- مجله گزارش، شماره ۷۸ ص ۷۶ و ۷۷.
۲- همان، شماره ۷۹، ص ۷۷.

نیست و این افراد مشغول عبادت نیستند، چرا
اجازه می دهید این افراد با این ریخت و قیافه در
اینجا شلنگ و تخته بیاندازند. گفت می فرماید
چه کنیم؟ گفتم دستور بدھید چند روپوش
بدوزند و در نگهبانی مسجد قرار بدهند و اگر
افرادی با سر و وضع نامناسب با محیط مسجد
خواستند وارد آن شوند. روپوش های مزبور را
بپوشند. من در ترکیه در بازدید از چند مسجد
در شهر استانبول، نظیر این روپوش ها را که
مانند بارانی با کلاه بود دیده بودم و به نظرم
رسید کار مناسب است. در آن روز بسوی گروه
بازدیدکنندگان رفتم و با سربرست «تور» به
صحبت پرداختم. گفتم اگر اشتیاه نکنم، به یاد
دارم که در کلیسا نتردام در پاریس نیز، شما
خانمها را مجبور می کنید که روسربی داشته
باشند و لباسشان ناجور نباشد، چگونه است که
در اینجا چنین امری را رعایت نمی کنید. بشدت
ناراحت شد و گفت مگر ما چه کردیم. آن دو
جوان را به او نشان دادم. با پوشش خواهی بسیار
بسیارشان رفت و هر دو از مسجد بیرون برد و
بعد از چند دقیقه در حالیکه هر یک شلواری
بلند و بلوزی مناسب دربر
داشتنده به مسجد آمدند.

جالب این که هم
دختر و هم پسر به نزد
آمدند و از وضع سر و
لباس قبلی خود پوزش
خواستند.

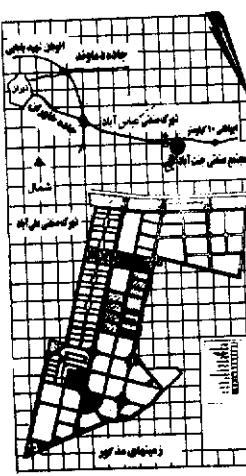
ملاحظه می کنید که با
برخورد درست می توان
نتیجه مطلوب بدست
آورد. هم ضوابط معقول را
رعایت کرد و هم
جهانگردان را آزرده
نساخت و آنها را با
خاطره ای خوش روانه
سرزمین هایشان گردانید.
آری نخستین گام
اساسی در کار توسعه
صنعت جهانگردی تغییر
در نگرش منفی
دست اندر کاران نسبت به
این پدیده فراگیر فرهنگی.
اجتماعی - اقتصادی دنیای
امروز است. اگر خواستار
توسعه این صنعت و

گوناگون مربوط به صنعت جهانگردی توجه
شرکت کنندگان را به اهمیت این دوره ها جلب
کنم.

در یکی از این سفرها به اصفهان به همراه
رئیس سازمان جلب سیاحان آن استان که
جوانی با علاقه و صمیمی بود به مسجد شاه رفت
تا دورادر از نحوه معرفی آن اثر تاریخی به
وسیله راهنمایان محلی که برای بازآموزی در
کلاسها شرکت داشتند آگاه شوم و ایرادهای
کارشان را در جلسه درس و کنفرانس برایشان
بر شمارم و آن را اصلاح کنم. دو سه گروه
خارجی مشغول بازدید از مسجد بودند و
راهنمایان برایشان توضیح می دادند. یکباره
متوجه شدم که دو جوان دختر و پسر در حدود
بیست و یکی دو سال با شلوارهای کوتاه و
پیراهن رکابی گرد صحن با شور و شوق اینسو و
آنسو می روند و از زاویه های مختلف عکس
می گیرند. در همین زمان چهار بچغ نفری از
مردم شهر نیز در داخل ایوان سرگرم
نمایگاردن بودند. با دیدن سر و وضع آن دختر
و پسر با ناراحتی به رئیس جلب سیاحان
اصفهان اعتراض کرد که آقا مگر اینجا مسجد

برای اطلاع صاحبان صنایع

براساس مجوز ۱۰۰۱/۲/س در منطقه آزاد صنعتی جنت آباد
واقع در ۴۴ کیلومتری جاده خاوران (مرز استان تهران و
سمنان) جنب شهرک صنعتی علی آباد، قطعات زمین ۱۳۰۰
و ۱۳۰۱ کمتری خود را با مزایای به شرح زیر به فروش
می رساند.

- ۱- دارای اسناد نیکیتی ثبتی
- ۲- اسناد مکوله دار، آنده معتبر
- ۳- اتحاد کلید امور بروجور داد
- ۴- برق و مخابرات و...
- ۵- رعایت اصول و مناسن
- ۶- سپری سازی و بیماری
- ۷- محدود ساخت و فتنه
- ۸- به سهور تقد و افساد

لزکلیه هسته ایان معترم
درخواسته من شود برای
اطلاعات بیشتر با شماره
تلفن ۰۴۷۰ و ۰۵۷۴۳۹ فکس ۰۵۷۴۳۹
حاصل فرمایند.

محمد تقیمی پور صنایع فرم چوب